

Trekové srdcovky

VIKTORKY RYS

Během dálkových horských treků prochází člověk mnoha různorodými pohořími. Některými projde, aniž by v něm zanechaly výraznější vzpomínky, některá se ale vryjí do paměti hluboko. Ať už jde o zážitky s místními, o setkání se zajímavými zvířaty, nezapomenutelné výhledy nebo cokoli jiného, jsou prostě místa, o kterých víte, že se tam budete chtít jednou vrátit. Dávám přednost horám, v nichž potkám víc zvířat než lidí a víc místních než turistů, takže moje srdcovky voní divočinou...

Text a foto: **Viktorka Rys**

1

„Prokletije“

Skalnaté štíty ční nad hlubokými údolními, rozlehlé lesy, jeskyně, jezera a stopy velkých šelem – to jsou Albánské Alpy (srbsky Prokletije). Nacházejí se na území Albánie, Kosova a Černé Hory. Místy sice najdete turisticky hojně navštěvované trasy, jako třeba z Valbony do Thethu na albánské straně, pokud si ale trasu naplánujete tak, abyste na ní žádná ubytovací zařízení neviděli, zažijete pocit úplně divočiny. Své kouzlo mají i horské vesnice, jako například Curraj i Epërm a Qereç, kde působí čeští dobrovolníci, kteří usilují o zastavení jejich postupného zániku.

2

Adžarský Malý Kavkaz

Největší dobrodružství jsem našla vždycky tam, kudy žádné turistické trasy nevedou. Malý Kavkaz se táhne 600 km přes část Gruzie, Arménie a Ázerbájdžánu a takových těžko přístupných míst je v něm spousta. V autonomní republice Adžarsko, která je součástí Gruzie, můžete bloumat po hřebenech s rozkvetlými horskými loukami celé dny, aniž byste potkali živáčka. Nevedou na ně žádné stezky a výstup na ně bude náročný i proto, že většina úbočí je zarostlá houštinami rododendronů. Sestoupíte-li však níž, možná zabloudíte do osamělých pasteveckých osad s jednoduchými dřevěnými domky bez elektřiny a tekoucí vody. Žijí v nich Adžarové, veselí a pohostinní lidé se svěbytnou kulturou.

3

Hornstrandir

Spojení moře a hor má vždycky své kouzlo. K tomu nehostinné počasí, skalnaté útesy, tuleni

a polární lišky a na dobrodružství je zaděláno. Cestou na odlehlý islandský poloostrov Hornstrandir jsem měla štěstí i na velryby. Škoda jen, že jsem se zrovna svíjela mořskou nemocí a vůbec mě nezajímaly. Nejsnazší přístup na poloostrov je totiž přes moře, chtěli-li byste se na něj vydat po souši, zabrala by jenom cesta tam přibližně deset dní. Sice se nedá říct, že by šlo o majestátní vrcholy, ale výškových metrů se dá na Hornstrandiru nastoupat dost. A rozhodně tam potkáte víc zvířat a výrazně méně lidí než třeba na populárním islandském trailu Laugavegur. Zájem turistických ubytoven tady taky nenajdete, ale v případě živelného počasí, které je pro Island typické, je možné se schovat v některém z mála nouzových přístřešků.

4

Piatra Craiului

Malé vápencové pohoří v rumunských Jižních Karpatech je sice dlouhé pouhých šestnáct kilometrů, ale jeho přechod dá ledaskomu zabrat. Zvláště ti, kdo si s sebou nesou těžké batohy, musí svůj pokus často vzdát. Na hřebeni nenajdete žádný zdroj vody a trasa zčásti vede po téměř kolmých skalách, takže se chůze často mění v lezení. O skalnaté úseky tu zkrátka není nouze, však název tohoto pohoří v překladu znamená Kamenné hory. Strmé srázy a ostrý hřeben s dalekými výhledy dávají člověku pocit, jako by letěl nad krajinou, a to stojí za námahu. Užívá si to i četná populace kamzíků, které za dobrého počasí určitě neminete. ■